

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, Sfintele Paști

Cu slavă mare Mă port între cer și pământ în această măreață zi de praznic sfânt. Cu slavă de heruvimi și de serafimi sunt purtat, și cete-cete sfinții stau coroană în jurul Meu pentru slava praznicului învierii Mele dintre cei morți. Așa este priveliștea în văzduhul de deasupra în această zi sfântă. An de an tresaltă oștirile cerești în această vreme și zi a fiecărui an, când Eu, Domnul, amintesc de ziua cea de acum două mii de ani când M-am arătat biruitor prin cruce și prin suferința Mea de până la cruce, și de pe cruce apoi, și s-au spăimântat mai-marii pământului la vestea că Eu am fost mort și am înviat și că sunt și voi fi viu în vecii vecilor, precum este scris.

A mers Maria Magdalena în dimineața învierii Mele să vestească și pe ucenicii Mei și să le spună că Hristos a înviat, dar ei erau adânc îndurerăți și mult prea zbuciumați, și aceasta din clipa când Eu, Domnul lor, le-am spus lor că voi fi prins dintre ei și voi fi dat în mâna mai-marilor iudeilor spre judecată și spre răstignire și că apoi iarăși voi fi cu ei, iar ei erau înspăimântați și înmărmuriți de încercarea cea mare, a Mea și a lor, când Maria le-a vestit lor învierea Mea.

O, a venit apoi slava învierii Mele și vestea s-a dus numaidecât peste tot, iar Maria Magdalena, care M-a întâlnit viu în grădină, le-a spus deslușit ucenicilor Mei ferecați în încăpere tainică și le-a spus lor: „*Hristos a înviat!*”. O, a trebuit să merg Eu la ei și să Mă arăt în mijlocul lor, cum stăteam de câte ori erau strânși ei în jurul Meu ciorchine, și le-am spus lor: „*Pace vouă!*” le-am spus, că mari le erau apăsarea și spaima și îngrijorarea, mari și pline de zbucium cutremurător, iar ei nu mai puteau purta atâta greu, și i-am eliberat de el prin cuvântul Meu, care a avut putere de vindecare peste ei și i-a încurajat să semene ei cu Mine apoi prin lume, căci Eu le-am spus apoi: «*Mergeți în toată lumea și spuneți despre Mine ca să creadă mulți în dumnezeirea Mea și să se boteze în numele Meu și să-și lucreze mântuirea și ieșirea din mijlocul acestui neam viclean și desfrânat*», căci lumea este neam viclean în toată vremea de sub cer și-și îndeamnă fiii la netemere de Dumnezeu ca să uite omul de Domnul și să rămână cu lumea, să rămână pribeagul cel fără de căpătâi, căci Eu i-am spus omului că Eu sunt calea, dar de două mii de ani uită, uită ce i-am spus, uită omul că i-am arătat cum să meargă, uită că am venit din cer și M-am arătat și i-am spus omului ce să facă și unde să-și poarte viața.

O, uită omul de Mine, uită și tot uită de Dumnezeu. Toți oamenii știu din bătrâni că este praznicul învierii Domnului în această zi din an, dar dacă ei nu știu cum să aștepte și ce să facă în aceste zile de Paști, ei fac numai păcat pe mai departe și-și zic unul altuia „*Hristos a înviat!*”.

Grăiesc cu durere în zi de praznic de înviere. Mă uit la lume cum păcătuiește, Mă uit cu durere cum își face bucurii în numele învierii Mele celei după mult chin și defăimare de la oamenii lumii necredincioase. O, nu tot așa este cu cealaltă făptură vie, o, nu tot așa, căci animalele și păsările și vietățile toate știu ca și cei din cer că e Domnul sărbătorit și slăvit foarte în ziua aceasta de duminică a învierii și că Tatăl și Maica născătoare de Dumnezeu sunt în slava Lui, iar Eu întru slava lor, căci făpturile necuvântătoare văd pe cele ce nu se văd și nu sunt ca omul, ba își spun unele altora „*Hristos a înviat!*”. Iarba, pomii, florile și toată frumusețea facerii, dimpreună cu apele toate au limbă în această zi și slăvesc pe Domnul Cel înviat, pe Cel ce le dă viață și ființă văzută, iar viața din ele este luată de hrană de toată suflarea, de toate trupurile care merg și culeg hrană din darurile Domnului, așezate înaintea celor ce au nevoie de hrană.

O, toată suflarea și toată făptura laudă pe Domnul Cel înviat în ziua aceasta de praznic de înviere. Tot și toate se fac mângâiere pentru Mine și pentru Tatăl, Care a suferit cu mare durere suferința Mea toată în vremea crucii Mele și a disprețului de peste Mine, care M-a aplecat de tot și am stat aplecat.

O, Tată scump, cât ai iubit Tu lumea, Tată! Numai pe Mine Mă ai, și M-ai dat atunci spre suferință, și de mila lumii ai dat pe Fiul Tău, și lumea a rămas pe mai departe străină de calea Noastră cea sfântă, Tatăl Meu scump. O, cât Ne doare că pentru atât de mulți jertfa Mea a fost în

zadar, Tată. Dăm să culegem cumva de la fiii lumii credință că Eu am fost răstignit și că am înviat pentru iertarea lumii, dar lumea amestecă cu tot păcatul această zi de praznic sfânt, Tată, iar Eu zadarnic M-am arătat biruind moartea și păcatul, că lumea stă numai în păcat, o, Tată, iar Noi suferim, suferim mult, în vreme ce ea se distrează în zile de amintire de praznice sfinte pentru Domnul între oameni pe pământ. Se îmbracă lumea necreștinește și nu se mai cunoaște bărbatul între femei și femeia între bărbați și nu-și mai acoperă omul trupul pentru veghe asupra păcatului.

Iată, suntem îndurerăți, cu toată slava zilelor de praznic de înviere, Tată, că n-avem bucurii venite de pe pământ la cer, și fiecare om Ne este o durere. Grăiesc în zi de praznic de înviere ca preotul înaintea ușilor împărătești și spun ce am de spus, și grăiesc cu Tine, Tată, ca să fim auziți de toată suflarea și să Ne mângâiem durerea, Tată, dar Noi, unul pe altul Ne mângâiem, o, Tatăl Meu. Amin.

— *Da, Fiul Meu scump și plin de durerea cea de la fiecare om, nu numai pentru slujirea oamenilor am zidit Noi toate câte sunt atât de frumos înființate de Noi, ci și pentru mângâierea Noastră le-am zidit. O, ce frumoasă este lumea păsărilor cerului și a pământului și Ne mângâie pe Noi această zidire și Ne cântă și Ne dă slavă, Fiule scump! O, ce frumoase sunt toate câte Ne slăvesc pentru că ele sunt! O, numai omul și-a ales o altă cale decât cea pe care i-am arătat-o Tu și Eu acum două mii de ani, calea cea sfântă, pe care trebuia să meargă omul după ce Noi l-am scos din rai pentru neascultare, pentru pocăință și pentru multă sfințenie față în față cu Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lui. O, dacă ar ști cum să citească în cartea Noastră ar înțelege omul scrisul ei, dar cine nu învață să citească, o, cum să știe cel ce nu învață? O, cine nu Te vede răstignit pentru păcatele lumii Te vede răstignit și atât, și Te și înființează pe lemn, pe hârtie, pe pânză ca răstignit. Stă omul în fața unei cruci cu Tine răstignit pe ea, așa cum este înființată de meșter crucea răstignirii Tale, dar nu plânge meșterul în fața ei și nu plânge nimeni în fața acestei priveriști. O, nimeni nu Ne plânge, nimeni nu plânge pentru Noi, nimeni pentru Tine și pentru suferința Ta de pe cruce, și pentru a Mea văzându-Te jertfit, Fiule Unul al Meu. O, Ni se uscăse lacrima de pe față și Mie și Ție și mamei Fecioare și ucenicilor și ucenițelor Tale, căci durerea cea prea mare seacă și lacrima inimii, care vine spre ochi, o, seacă lacrima din pricina cruzimii durerii și a puterii ei, care înconvoaie.*

O, câtă suferință, iar după ea învierea, Fiule scump, dar lumea nu s-a schimbat, iar durerea Noastră a rămas și s-a asprit peste Noi, iar lumea este chinuită de necredință și de despărțire de Dumnezeu prin păcat, și nu știe omul să scape de păcat, nu știe, săracul și neputinciosul de el în fața păcatului păgân, că păcatul se face dulce în el și nu-și mai află omul vindecarea de păcat.

Eu, Dumnezeu-Tatăl, vă spun vouă, fii ai lumii, cum să scăpați de păcatul din voi și de cel din fața voastră, care caută spre voi cu ademenire spre plăcerile lui cele ucigătoare de om și de viața cea veșnică cu Dumnezeu a omului. O, nu dați viața cea veșnică pe cea vremelnică, nu, că e scurtă viața cea pentru proba care stă în fața fiecărui om pentru bătălia medaliei cu care omul poate căpăta veșnicia cu Dumnezeu, viața cea veșnică. O, hrăniți-vă cu cele din cer mintea și inima, văzul și auzul și toate simțurile voastre și nu vi le mai hrăniți cu cele din lume și din oa-menii despărțiți de Domnul pentru păcat. O, nu mai luați de pe pământ, nu mai luați din lume. Dacă vreți să scăpați de păcat gândiți-vă la Fiul Meu Iisus Hristos și nu la voi, căci El a murit suferind amar pentru păcatul din voi și a înviat pentru voi ca să vă dea nădejde cerească. O, mâncați puțin, mâncați cu sfială din darurile Domnului, nu cât vă cere trupul și foamea lui. Ci-ne se oprește de la carne, dar mănâncă din plăcerile trupului, unul ca acela mănâncă carne. O, învățați-vă trupul să iubească viața, nu moartea, nu deșertăciunea, și învățați-l să iubească veșnicia lui, nu vremelnicia. Eu, Tatăl, vă învăț, ascultați, fiilor, și feriți-vă de prilejul de păcat, căci pofta cărnii are putere mare și slăbește veghea duhului acolo unde duhul veghează, iar dacă vă veți feri de prilejul de păcat vă veți putea feri și de păcat, căci mai întâi vine prilejul pentru păcat, și de la diavol vine ca să vă păteze cu funinginea lui, că el știe că Domnul a spus

omului să nu fie desfrânat, iar diavolul îi înlesnește omului numai desfrânare și plăcere pentru ea la tot pasul. O, privegheați să împliniți cuvintele rostite peste voi, că altfel diavolul vă dezbracă de temerea de Dumnezeu și vă prinde apoi în cârligul lui și vă trage de lângă Domnul ca neascultători Lui.

Iată taină vă spun și învățătură pentru ea: Omul se îngrijește mult prea mult cum să arate. Pentru ce, oare, face el aceasta? Aceasta îl bucură pe diavol și Îl îndurerează pe Domnul până spre mânie din pricina durerii. O, îngrijește-te, omule păcătos, cum să arate Domnul în tine, că au nevoie oamenii și popoarele de pildă de trăire de viață, că nu știu oamenii să-și trăiască viața dacă nu văd cum, dacă nu învață apoi. Și, în sfârșit, ascultați, o, ascultați pe Fiul Meu Iisus Hristos, aceasta v-am spus și acum două mii de ani. O, ascultați de El, de Cel de Care au ascultat marea și vântul furtunos și s-au supus și s-au cumințit și s-au liniștit. O, iubiți pe Hristos, că El vă iubește, dar vă trebuie temere de Dumnezeu ca să puteți începe calea cu Domnul. Și de ce vă trebuie aceasta? Pentru că fără temere de Domnul omul se învoiește cu păcatul, numaidecât se învoiește cu acest dușman păgân al omului și al Domnului, căci păcatul îl ia pe om dinaintea Domnului, fie el cât de mic păcatul.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit vouă, celor de pe pământ, în zi de praznic de înviere a Fiului Meu Iisus Hristos și vă dăruiesc putere de credință cu umilință înaintea cuvântului Meu de Tată.

Iar Tu, Fiule Iisus, mângâie-Ți suferința cea de la om și pentru om, că suferință Ne dă o-mul să purtăm, iar Noi să Ne supunem, așa cum numai Dumnezeu poate aceasta, o, Fiule înviat după mare suferință. Eu, Tatăl, mereu Te-aș mângâia în cuvântul cărții Tale de azi, dar fă-Mi loc, o, fă-Mi loc lângă Tine și numaidecât vin și stau lângă Tine în cuvânt și Ne dăm tuturor unul lân-gă altul lucrând și suspinând suspinul Nostru dumnezeiesc până ce omul își va muia învârtoșarea inimii și va căuta la șoapta Noastră blândă și miloasă și Ne va da Nouă bucuria nașterii lui cea de sus, din cuvântul Nostru de peste el, o, Fiul Meu Iisus. Amin.

— O, scump Tatăl Meu, o, cum se bucură acum facerea toată că stăm în cuvânt Eu și Tu după două mii de ani de la suferința Mea pe cruce, și apoi învierea Mea pe Golgota, pe dealul mărturiilor toate, Tată bun! O, Golgotă îndurerată ca și Dumnezeu, toată facerea ta s-a întristat adânc în vremea chinului Meu cel de până la cruce și cel de după cruce apoi. Toate florile și frunzele și iarba de sub pomi, toate păsările și vietățile de pe dealul tău au plâns cu Mine și pentru Mine cu tine în vremea durerilor Mele atunci. De pe dealul tău au luat iudeii răstignirii Mele creangă înspinată și Mi-au făcut din ea cununa care Mi-a străpuns cu spinii ei fruntea în adânc, și durere adâncă Mi-au făcut spinii împinși în frunte, iar aceste crengi sunt vindecătoare până la sfârșitul timpului pentru cei ce le folosesc floarea și rodul lor.

O, iată, Tată, suferința Mea și a Ta, căci care tată își vede copilul bătut pe cruce și cu spini în carne și nu se topește de durere măcar cât fiul său? Ți-am făcut, Tată, suferință cu suferința Mea, pentru care Mă doare, căci Tu ești Tatăl Meu durut pentru Mine mereu. Aș vrea ca și frații Mei creștini să poarte din durerea Ta pentru Mine, Tată îndurerat pentru Fiul Tău și pentru ei, dacă Eu cruce am răbdat în zadar pentru ei, nesemnând ei cu Mine la iubire apoi.

Iar acum le spun ucenicilor Mei și mamei îndurerate, mama Mea Fecioară, că voi sta trei zile cuvântând și deslușind clipele de atunci, ale Mele și ale lor, și voi grăi cu omul care postește postul Paștelui, și nu se vede la el înviere și putere de sus prin post. O, după post nu trebuie bucurie pentru mâncare sau plată pentru că omul a postit și s-a nevoit prin post de mâncare, căci Noe, după ce a trecut prin greu s-a apucat apoi să se bucure, să mănânce și să bea cu gust și cu bucurie și și-a făcut rost de păcatul care a mers prin vreme, și a lovit în seminția lui păcatul lui. O, Eu, Domnul, după ce a fost să postesc patruzeci de zile și patruzeci de nopți nu M-am apucat apoi să fac din piatră pâine și să mănânc la îndemnul cu care Mă ispitea ispititorul să fac aceasta ca să-Mi dovedesc puterea dumnezeirii și să Mă afle el pe de-a întregul cu toată taina în care eram învăluit, ci am rămas smerit și plâpând ca după post, ca după ispitirea cea grea.

O, după post trebuie iubire, trebuie bucurie pentru Domnul și cu Domnul și trebuie ascultare de cuvântul Său cel sfânt pe mai departe. Pentru ascultare nu trebuie uitare. Un cuvânt răsturnat de la împlinirea lui după ce este rostit, aceasta se numește neascultare și nesupunere și îl pedepsește pe om atunci sau mai târziu. De aceea trebuie grijă mare și tot mai mare să nu fie răsturnată lucrarea cuvântului rostit, ca nu cumva diavolul să aibă el putere apoi să-l ia pe om de lângă Mine și să-l ducă în nepăsare de Dumnezeu și de el însuși prin valuri, că numai valuri îl înconjoară pe om în toată clipa. Așadar, deprinderea cu ascultarea este pernuța pe care trebuie să se odihnească tot creștinul care vine să fie cu desăvârșire al Meu, numai al Meu acum și până la sfârșit. Amin.

O, iată, iată, Hristos a înviat, neam român! O, cum să nu te numesc pe tine cu cuvântul Meu în zi de praznic de înviere dacă tu ești țara venirii Mele a doua oară de la Tatăl la oameni pe pământ? Hristos a înviat! O, înviază și tu pentru Mine, țara Mea de azi. Eu te aștept, te aștept mereu să stai cu Mine la masă de cuvânt și să nu calci peste cuvântul Meu, căci tu trebuie să fii și să rămâi, că am în mijlocul tău râul cuvântului Meu și tronul Meu, din care el curge și spală păcatul și omul la inimă, numai să ia omul din apa Mea și să se vindece de sine și să iubească pe Domnul și pe cei ce slujesc pe Domnul pe pământ, și va fi înviere mare pe pământ apoi.

O, Hristos a înviat, popoarelor de pe pământ! O, fiți cuminți, fiți cuminți! Domnul Cel înviat vă spune vouă: fiți cuminți! Schimbați-vă în bunătate și în iubire și așezați pe pământ pacea precum Eu o așez. Amin.

În zi de praznic de înviere, Eu, Domnul, îmbrățișez toată facerea cerului și a pământului și spun peste tot și peste toate cântarea cea de biruință: Hristos a înviat! Iar voi, cei ce-Mi așezați cuvântul în cartea sa, o, fiți copii veghetori, măi fiilor, întru toate câte trebuie să fie cu voi și cu lucrul Meu cel sfânt cu voi peste cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământ. O, vă apasă misiunea cea grea de a purta pe Domnul între cer și pământ și v-ar trebui sprijin, fiilor. O, Eu cu greu gădesc pentru voi ajutor. Iată, vă rog acum, după ce Eu voi cuvânta în ziua aceasta, cuvântați și voi și spuneți, de la Mine trimiși, că toate încordările și durerile pentru Domnul și pentru cei statornici în Domnul nu vin decât de la cei mai apropiați tainelor Mele și lucrărilor ei, și tot suspinul vine de la cei ce nu iubesc pe Domnul așa cum cere statornicia acestui drum înspinat, dar plin de biruință, plin de daruri de sus pentru cei încercați prin cruce și disprețuiți pentru numele Meu de cei de pe pământ depărtați de iubire și de această măreață poveste de dragoste între Dumnezeu și om, cuvântul Meu peste pământ și peste om, fiilor. O, Hristos a înviat!, vă spun și vouă și aștern peste zbuciumul care vă încearcă mereu, aștern mereu, mereu pacea Mea, că așa este pacea Mea, fiilor.

Hristos a înviat!, rostesc și pentru poporul cuvântului Meu, pentru cel ascultător și pentru cel neascultător din pricina ascultării de voia de sine a celui puțin iubitor de Dumnezeu. O, povestiți-le lor durerea Mea, fiilor veghetori. Spuneți-le durerea pe care adesea v-o spun, împărtășindu-v-o ca s-o duc cu voi, și aș vrea s-o duc cu toți cei care merg pe această cale măreață, numai că ei nu pot duce, și de aceea nu pot cu durerea. Voi însă fiți tari pentru toate câte vin și mângâie sau lovesc, căci Eu, Domnul, pe toate le-am purtat și le-am numit pe ele voia Tatălui, o, fiilor.

Iar și iar aștern acum peste tot și peste toate și peste țara și neamul român și peste tot pământul și neamul de pe el: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Și trei zile voi fi cuvânt peste pământ și voi cuvânta: Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

18 aprilie/1 mai 2016